

Beltet

Nihat var en slem gutt, han pleide å skade brødrene sine ved å gjøre slemme ting mot dem, og kranglet og sloss mot dem hele tiden. Moren hans var veldig lei seg, og det gjorde vondt å se ham slik. Hun pleide å mane ham til godhet: «Min sønn, sår ikke andre og si ikke stygge ting til andre.» Men den slemme gutten lot alltid som om han ikke gjorde noe feil. Hver gang la han skylden på andre. Han sa: «Det er ikke min feil, det er de som tvinger meg til å gjøre det og oppføre meg slik.»

En dag sa hans mor til ham: «Hvis du ikke er slem mot noen helt til kvelden, skal jeg kjøpe et belte til deg.» Brødrene hans hørte denne samtalen, de forsøkte å irritere ham på mange forskjellige måter. Men de klarte ikke å gjøre Nihat sint, for han var bestemt på å klare det.

Da kvelden kom, sa hans mor: «Min sønn, du klarte å beherske deg for å få et belte. Du må også gjøre det for å gjøre Gud fornøyd, og ikke bare for disse jordiske tingene som egentlig ikke er verdt så mye.»

Om noen bare hadde fortalt denne nyheten til Nihat: «Den som unngår å krangle, enda han har sannheten på sin side, vil det bli bygget et palass for ham midt i paradiset.»

«وَمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَهُوَ مُحِقُّ بَنِي لَهُ فِي وَسْطِهَا»

